

Co se děje



Milí čtenáři Bliku, začíná podzim a s podzimem obvykle přichází další číslo našeho školního časopisu. Chceme vám všem popřát příjemné babí léto a pěkné chvíle strávené nad našimi články a fotografiemi.
Vaše redakce

- 1. září začal školní rok 2010/100
- 2. září se šli prvňáčci podívat na pohádku O zlaté rybce
- žáci prvního stupně začali jezdit na plavání a na dopravní hřiště
- 15. září v tělocvičně školy proběhl program Zpátky do Evropy
- 20. – 22. září strávili šestáci v Lenoře na turistickém kurzu
- 22. – 24. září Lenoru obsadili osmáci na cyklokurzu
- 23. a 24. září proběhla akce Mise E-on pro žáky 4. a 5. ročníků
- 1. října jeli vybraní žáci školy na výstavu Model Hobby do Prahy
- 4. října básnili žáci 3. B a 5. B v knihovně
- 6. října proběhl na škole Den otevřených dveří
- 20. října se celá škola zúčastnila akce Jupí paráda
- 26. října besedovali žáci 2. A a 3. ročníku se spisovatelkou Wolmůtovou



Strípky z loňského roku

Dnes Cyklohrátky, zítra možná záchrana kamaráda!

Předposlední čtvrtek školního roku 2009/2010 si žáci třetích, čtvrtých a pátých tříd Základní školy Bavorovská ve Vodňanech oddychli od každodenních školních povinností. A odpočinuli si nejenom oni. I jejich mladší kolegové se přišli aspoň na hodinu podívat, jak si starší žáci vedou při Cyklohrátkách. Cyklohrátky se staly součástí širšího projektu, jehož účelem je zvýšit bezpečnost mladých cyklistů v silničním provozu. V rámci tohoto projektu jsme mohli třeba vidět u nejfrekventovanějších křižovatek ve Vodňanech devátáky z Bavorovské základní školy, kteří si zaznamenávají podklady pro statistiku; zjišťují, kolik a jakých motorových a nemotorových vozidel křižovatkou projíždí, odkud přijíždí a kam odbočují. Věřme, že jejich práce v blízké budoucnosti pomůže k optimalizaci dopravního řešení ve Vodňanech.

Nyní však zpět k Cyklohrátkám! Učitelům 1. stupně se podařilo dokonale zorganizovat celodenní program, při kterém se děti rozhodně nenudily. Naopak, zábavnou formou vstřebaly znalosti a dovednosti, které mohou v kritických chvílích mít i cenu lidského života.

Celá akce začala ranním nástupem, kde se žáci rozdělili do skupin, aby co nejlépe využily každé ze sedmi připravených stanovišť.

Dvě stanoviště byla věnována jízdě zručnosti. Malí cyklisté absolvovali jízdu přes houpačku, jízdu v osmičce, nácvik zastavení na přesně stanoveném místě, jízdu na bicyklu s pohárkem vody v ruce a další více či méně krkolomné disciplíny. Na zručnost a bezpečnost jízdy dohlíželi ředitel školy Ladislav Horváth a učitel Jan Veselý.

Na stanovišti paní učitelky Lenky Štátskové se školáci seznámili se zásadami bezpečné jízdy. Důrazně jim byla připomenuta povinnost nosit při jízdě na kole přilbu. A že v tomto případě nejde jenom o povinnost, ale hlavně o bezpečnost cyklisty. Děti byly také poučeny, jaké ochranné pomůcky je vhodné nosit při jízdě na kolečkových bruslích a na skateboardu.

Paní učitelka Renata Černošková žákům na svém stanovišti vysvětlila význam nejdůležitějších dopravních značek a základních dopravních předpisů. Součástí miniškolení byl i velmi užitečný nácvik, jak správně postupovat při telefonátu na tísňové linky.

Získané znalosti mohli poučení účastníci silničního provozu využít na stanovišti v počítačové učebně, kde pro ně paní učitelka Romana Chloupková připravila program s dopravními testy v zábavné formě.

Dopravní hry však nebyly pouze vnitřní záležitostí školy! Dvě stanoviště první pomoci byla řízena odborníky: paní Marie Pencová, bývalá členka Českého červeného kříže ve Vodňanech demonstrovala první pomoc při nejčastějších úrazech, které vznikají při jízdě na kole. Děti se mimo jiné učily ošetřovat zlomeniny, a tu a tam si nějakou tu frakturu málem samy přivodily, když se pokoušely transportovat nemocného na známé „stoličce“ z rukou. I druhé zdravotnické stanoviště bylo pro školáky jistě přínosné. Studenti druhého ročníku Střední zdravotnické školy v Písku, Anna Zámečníková, Kristýna Zoubková a Šimon Papp naučili děti, jak správně postupovat při poskytování umělého dýchání a srdeční masáže, jak pomoci popálenému člověku a jak správně pacienta uvést do stabilizované polohy.

Před obědem, při závěrečném nástupu žactva mohl ředitel školy konstatovat, že všichni zúčastnění lektori odvedli dobrou práci, zatímco přítomní řidiči nemotorových vozidel se zjevně zlepšili ve svých znalostech problematiky silničního provozu – a přitom se dobře pobavili.



Foto
Romana
Chloupková

Dne 1. 10. 2010 v Praze v Letňanech se vybraní žáci naší školy zúčastnili modelářské výstavy Model Hobby spojené s výstavou hraček.



Foto J. Grill

Den otevřených dveří v Základní škole Bavorovská

6. října se na naší škole konal Den otevřených dveří. Během dopoledne i odpoledne byly přístupné obě budovy školy pro všechny zájemce z řad veřejnosti a přátel školy.

Do tříd na prvním stupni v Bavorovská ulici chodili nahlížet rodiče budoucích prvňáčků, malí žáci z mateřské školy, ale také například studenti místní školy Trivis, kteří se pedagogice teprve učí. Na odpoledne byl připraven bohatý program pro nejmenší, kteří plnili různé úkoly na deseti stanovištích a za to pak dostali sladkou odměnu. Všem návštěvníkům se věnovali pedagogové a žáci ze sedmého, osmého a devátého ročníku při prohlídce školy, areálu a učeben či ukázce práce na interaktivní tabuli.

Ve Výstavní ulici čekaly na návštěvníky pohádkové bytosti, ve které se proměnili žáci školy. Na uvítanou všem zazpívali žáci ze 3.A a Karel Leskovec ze 4.A. A pak už děti

čekalo plnění šesti pohádkových úkolů. Za splnění úkolů děti obdržely razítko a sladkou odměnu. Potom je čekala ještě návštěva v první třídě. Odpoledně k nám pak některé děti zavítaly znovu i se svými sourozenci a rodiči.

Věříme, že se Den otevřených dveří



povedl a dospělí i děti prožili příjemné chvíle v naší škole. Děkujeme za návštěvu a těšíme se příště na shledanou, např. při adventním setkání, které již nyní připravují žáci osmých tříd. JarmilaRybáčková



Pro dobrou podzimní náladu nám Nikča ze 7. A nakreslila obrázek a přidala i básničku.

Vodňanské veduty

V říjnu letošního roku se žáci 7. B a devátého ročníku zapojili do projektu Výchova ke vztahu ke kulturně historickému dědictví vodňanských škol a vodňanského muzea – Vodňanské veduty.



Foto: Jana Vršecká

Zeyerův dům Dominika, Amálka

*Plný tajemství jest,
od počátku až dodnes.*

*Dříve před domem malá
děvenka stála a pořád se usmívala.*

*Nikdo netušil, proč se směje,
když každý večer se v domě něco tajemného
děje.*

*Netušili však, že to není dcera spisovatele,
ale jen pouliční holka, co se ráda směje.*

*Na půdě se svítilo každý večer,
když pan Zeyer ke své knize přišel.*

*Strávil nad ní celé noci,
od večera do půlnoci.*

*A když po dlouhé době knihu dopsal,
celé dny pak prospal.*

*Holčička už nestála, pouze na lavičce seděla
a četla knihu Zeyera.*

Žáci 6. A si při hodině českého jazyka zkusili dramatizaci textu. Někteří vzali své úlohy velmi vážně a doplnili je i kostýmy a rekvizitami.

Foto Jana Vršecká



Den bez úrazu

Pracovníci DDM Strakonice pro děti připravili akci s názvem „Den bez úrazu“. Na několika stanovištích si děti zkusily přivolání rychlé zdravotnické služby a poskytnutí první pomoci se zaměřením na procvičení stabilizační polohy. Také si mohly vyzkoušet, jaké je to být nevidomý. Dále byly důrazně upozorněny na nebezpečí požití drogy, kterou jim někdo tajně přimíchá do nápoje. Za snahu a zájem byly děti obdarovány drobnými pozornostmi.



Dopravní hřiště

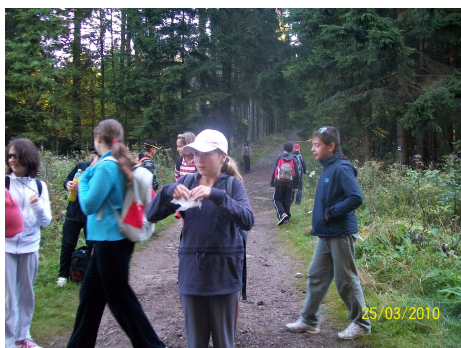
Žáci pátých tříd se zúčastnili výuky na dopravním hřišti v Českých Budějovicích. Při jízdě na kole podle dopravního značení si vyzkoušeli zvládání situací, do kterých se mohou dostat jako cyklisté či chodci. Při teoretické části si zopakovali dopravní značky a základní pravidla silničního provozu. Po úspěšném vyplnění testů obdrželi průkaz cyklisty.



Foto Lenka Šťástková

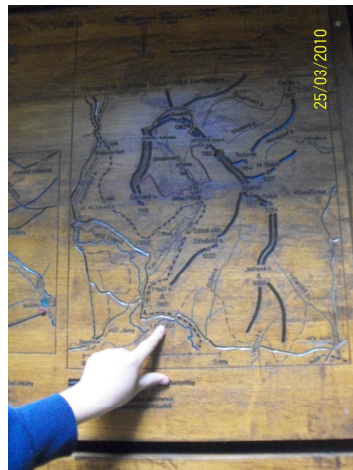
Turistický kurz 6. ročníků

Ráno jsme nastoupili do vlaku a celkem jsme přestupovali dvakrát..Přijeli jsme do Volar a tam jsme měli hodinu a půl čas, a tak jsme se šli podívat na město. Tam nám dali patnáct minut času si něco koupit, všichni se hned hrnuli do Coopu. Pak Davit přišel k pani učitelce Chlapíkové a nejdnou jí řekl:,, Paní učitelko, šunka dvacet deka za sedmnáct korun, no nekupte to.“ Pak jsme šli zpátky na vlakové nádraží a a jeli jsme do Volar . Přijeli jsme do Lenory a šli jsme se ubytovat do zámku Lenora. Ubytovali jsme se a šli jsme se naobědvat, pak jsme šli se projít. Druhý den jsme vstali a udělali jsme ranní hygienu, pak jsme šli na snídani, tam jsme měli švédský stůl, to je, že jsme jsme si mohli vzít to, co bylo na stole. Pak jsme dostali svačinu a šli jsme si připravit batoh, protože jsme šli na Boubín na rozhlednu. Abychom se tam dostali, tak



nás autobus musel dovézt pod kopec, pak jsme vystoupili a vydali jsme se na cestu. Nejdřív jsme viděli takový mírný kopec a v půlce cesty se ten kopec najednou zvětšil a my jsme s holkami najednou nemohly.

Pak jsme museli vyjít jeden km dlouhé



schody a pak jsme tam došli a dali jsme si svačinu a po pěti jsme chodili nahoru. Nahoře nás hlídal pan učitel Kučera.

Bylo tam

fakt pěkně. Pak jsme šli z Boubína a šli jsme do Boubínského pralesu a na jezero, tam jsme si dali svačinu a pak jsme šli pěšky do Lenory. Cestou jsme šli do takového krámků se suvenýry, tam jsme si měli čas si něco koupit a potom jsme se už vydali na cestu. Došli jsme do Lenory, šli jsme na večeri a po večeri jsme šli hrát různé sportovní hry. V půl osmé jsme měli táborák. Další ráno jsme šli na snídani a pak jsme si museli sbalit věci, šli jsme se podívat po Lenoře, na starý most se střechou a pak jsme se šli kouknout na starodávnou pec, kde si může každý upéct chleba. Potom jsme šli zpátky do zámku pro tašky a pak jsme šli na vlakové nádraží. Dojeli jsme do Volar a zase jsme tam měli hodinu a půl času. Přijel vlak a jeli jsme do Vodňan, přijeli jsme do nádraží, rozloučili jsme se a šli jsme domů. Veronika Petáková, 6. A



Žáci 7. B si vlastnoručně ulovili kapříka, kterého pak s paní učitelkou v hodině přírodopisu pitvali.

Foto Jana Vršecká

Zeptali jsme se

Jak moc ti chutná jídlo ve školní jídelně?

Terežka 4.B - Chutná mi docela moc. Moje nejoblíbenější jídlo je rizoto

Váša 1.B - Chutná mi dobře a nejlepší jídlo je tam stejně bramborová kaše a řízek

Verča 8.B - Dobrý

Patrik - 1.B - Chutná mi moc. Nejradši mám knedlíky a buchty.

Nikča D. 7.A - Chutná mi jak kdy. Nejlepší je tam kuřecí salát!

Nikča B. 7.A - Ve školní jídelně mi to moc nechutná, zvlášť brambory, polévky a maso ne. Nejraději mám rizoto a perník nebo jogurt s cereáliemi.



Jaký předmět máš nejraději?

Adélka 3.B - Matematiku a tělocvik

Adélka 1.B - Výtvaru a matematiku

Natálka 1.B - Matematiku a písanku

Lukas 3.B - Matematiku a tělocvik

Honza 7.A - Přestávku

Lucka 7.B - Seminář ze společenskovedních předmětů a dějepis

Co byste říkali na to, kdyby se na naší škole zavedlo každodenní nošení uniformy?

Verča 8.B - Já bych to brala.

Denča 7.A - Musela by být pěkná, jinak bych ji nenosila.

Terka 7.A - Nechtěla bych to, ale zároveň je to rovnostrannost těch dětí.

Nikdo nikomu nemůže nadávat proto, jestli má značkové věci nebo ne...

Nela 8.A - Podle mě bych uniformu nenosila, je každého věc, co nosí.

Markéta 7.B - Já bych uniformu nenosila. Vadilo by mi, že své nově koupené oblečení nemůžu nikde ukázat.

Co bys na naší škole změnil/a?

Verča 8.B - Nic

Dana 7.A - Udělala bych hezčí třídy!!

Honza 7.B - Lepší židle a notebooky + počítače

Petr 7.B - Všechno

Lukáš 7.A - Učitel

Za vás se ptaly Nikča, Denisa a Markéta



Honzík Skotem

Jednou na hodině dějepisu jsme se bavili o Skotsku.

Hned jak paní učitelka Šmídová zmínila Skotsko, tak se bleskově Honza přihlásil a spustil, že má strýce, který má skotský kilt.

Paní učitelka se pousmála a Honza se rozhodl, že se oblíkne jako Skot .

Všichni jsme si mysleli, že to neudělá, ale v pátek jsme se všichni divili.

Vidíme, jak si to Honza šlape po chodbě v kiltu.

Okamžitě se celá škola začala bavit - jak to Honza vypadá? No a co to má na sobě?

Nám se to moc líbilo, slušelo mu to. O přestávce, ještě než začla hodina dějepisu, Honza připravoval, co nám vlastně všechno zajímavého poví. Všichni jsme se moc těšili. A opravdu stálo to za to. Když zazvonilo a vešla do dveří paní učitelka, hned jsme viděli, jak se usmívá, byla určitě ráda, že Honza nezapomněl a pak přišlo na řadu, aby Honza předvedl, co si připravil. Stoupl si před tabuli a řekl nám, co má vlastně na sobě a jak se to oblíká a na všechny otázky, co jsme se ptali, nám odpověděl. Na konec si připravil krátký taneček a jak mu to šlo. Všechno skončilo potleskem. Nela



Rozhovor s vedoucí školní jídelny paní Žlábkovou

Mohu ze vás zeptat na pár otázek co se týká změn ve školní jídelně v roce 2010/2011...?

1. Jaké jsou změny ve školním jídelníčku?

Od nového školního roku jsou podávány dva chody jídel, jedno je bezmasé.

2. Odkud vám dováží suroviny do jídel?

Je to různé, např.: zeleninu Vodňany...

3. Kdo sestavuje jídelníček?

Paní Žlábková a paní Tomášková.

4. Jak dlouho vaříte např.: svíčkovou omáčku?

Od 6 hodin ráno až do 10 hodin.

5. Podle čeho se sestavuje jídelníček?

Jídelníček se sestavuje podle jídelního koše.

6. Vyhovují vám a paním kuchařkám podmínky v jídelně?

Ano vyhovují, ale byly bychom radši, kdyby děti chodily na obědy v půl 12 a v půl 1.

7. Dělá vám problém výdej dvou jídel?

Ne ,ale je to pro paní kuchařky složitější.

Za rozhovor děkuje Dominika

Cyklistický kurz 8. ročníků

Ve středu 22. září jsme se vydali s žáky 8. ročníku na cykloturistický kurz na Šumavu. Bydleli jsme v Lenoře na Zámečku.

Hned po příjezdu jsme odložili všechna zavazadla a vyjeli na první projížďku, která vedla na biofarmu Vlčí Jámy. Měli tam i obchůdek, a tak někteří z nás neodolali a zakoupili si výborné bio jogurty a sýry.

Když jsme se vrátili, nejprve jsme se ubytovali a potom nás čekal oběd. Po krátkém odpočinku jsme vyrazili na odpolední vyjížděku.

Směřovali jsme na Stožeckou skálu. Stoupali jsme na kole i pěšky, ale nakonec jsme se všichni dostali ke Stožecké kapli a posléze i na Stožeckou skálu. To byl výhled! Zpět jsme se vraceli přes Dobrou a Soumarský most.

Večer jsme si o všem povídali a těšili se na další program.

Na čtvrtek pro nás pan učitel Kubelka, který kurzu velel, připravil celodenní trasu. Bylo opět nádherně, takže první podzimní den jsme prožili ve společnosti sluníčka v krásné šumavské přírodě. Jeli jsme přes České Žleby, projížděli místy zaniklých osad Kamenná hlava či Mlaka a poslouchali vyprávění pana učitele, který všechna ta místa dobře znal.

Potom jsme překročili zelenou hranici Mechový potok a pokračovali dál na území Německa směrem do Haidmuhle. Cestou jsme si všímali, jak se liší krajina a její využití lidmi. Projeli jsme Haidmuhle a zamířili zpět do České republiky. Oběd jsme si vychutnali při krátké zastávce na hranici v Novém údolí.

Potom jsme se rozdělili podle výkonnosti na dvě skupiny. Kurzu se účastnila také paní učitelka Iva Vokatá, která nám předvedla výbornou fyzickou kondici.

Po rozdělení se méně zdatná skupina vydala zpět. Zdatnější skupina vystoupala ještě k Rosenauerovu jezírku, projela kolem Schwarzenberského kanálu a přes Stožec se vrátila zpět do Lenory.

Po dobré večeři jsme se sešli u táboráku. Vše jsme vyhodnotili a nechyběla ani kytara a zpívání. Bylo příjemné být spolu na tak hezkém místě.

V pátek jsme hned po snídani začali balit, abychom před odjezdem stihli ještě jednu krátkou projížďku.

Potom už nás čekala jen cesta domů.

Přestože jsou podobné akce fyzicky i psychicky velice náročné, osobně si myslím, že se letošní kurz opravdu vydařil. Díky pěknému počasí se nám podařilo zrealizovat zajímavý program. Chválím žáky za snahu poprat se s šumavskými kopci a kolegům děkuji za výbornou spolupráci.

Daniela Soukupová



Jak to viděli další účastníci kurzu?

„ Na kurzu se mi moc líbilo. Se spolužáky byla legrace. Nejhorší byly ty dlouhé kopce, ale pak byla odměna v podobě sjezdů. Byla tam krásná krajina a pěkné počasí. Jela bych klidně znova.“ Aneta 8.B

„ Náš největší zážitek byl celodenní výlet do Německa. I přes velkou dřinu jsme to zvládli. Všichni jsme si to užili. Počasí nám přálo, nálada byla výborná.“
Edita a Nicole 8.B

„ Podívali jsme se na pěkná místa, byla zábava a více jsme se spřátelili. Také jsme byli na Stožecké skále, kde byl pěkný výhled. Kopce byly veliké, ale to k Šumavě patří.“
Lucka, Stáňa a Terka 8.B

„ Cyklokurz se nám povedl, byla legrace. Myslím, že lepší už to být nemohlo.“
Michal 8.B

Foto Daniela Soukupová

